

ANNA BECH LUND

Anna Bech Lund er ikke som så mange andre aarhusianske kvinder på hendes alder. Ligesom mange før hende, er hun født og opvokset i Aarhus. Hun er uddannet fra Aarhus Universitet i historie, arkæologi og antropologi. Men i hendes fritid kæmper hun som viking i kampgruppen Ask. Medlemskabet i Ask betyder meget for Anna, og hun har valgt at hellige meget af sin fritid til en ellers maskulin kontaktsport. Dette afskrækker ikke Anna, som mener at kvinder generelt skal være bedre til at omfavne denne side af dem selv.

Interviewet af Carina Stobberup & Ditte Weibel, Godsbanen, d. 20. juni 2017

VÅBEN OG REGLER

HVAD GIVER MAN FOR AT FÅ EN KAMPGRUPPE UD?

Jamen vi plejer at sige, at det ligger på 2500 pr. mand, og så får du et fuldt kampshow. Det koster 2500 pr. mand fordi, det sværd jeg har med her, står til en værdi af 3000kr, hvis så jeg også har brynje og mit vikingetøj på, så er der altså lige pludselig grej for 15.000 -20.000 kr.

DET ER EN DYR HOBBY DU HAR?

Hvis det går i stykker, så har jeg ikke tjent nogle penge, selvom jeg får 2500 kr., så går jeg i minus. Til gængæld så garanterer vi, at vi som gruppe leverer det fedeste kampshow, og det er tilpasset lige det man vil have.

HVOR FÅR I JERES SVÆRD FRA?

Dem køber vi af sværdsmede rundt omkring i verden. Mit er lavet af en engelsk sværdsmed, som bor i Irland, han hedder Bob Davies, og han laver nogle rigtig lækre våben. Han er en af dem, som er forholdsvis kendt i miljøet. Der er også en i England, der hedder Paul Binns, som laver sværd, og som har gjort det i mange år. Det her er et af de lettere sværd, det vejer kun 922 gram. Alt det vi slås med, er replikaer af vikingetidsvåben. Det er nødvendigvis ikke en 1:1 replika, men det er de i form og i ornamentik. Nogle har 1:1 kopier af fund, fordi de enten har fundet en vikingegrav, de synes var interessant, eller de gerne vil have noget grej, der er fra Aarhus. Mit er en generisk sværdtype fra 950. Det passer ret godt til mig. Grebet er ret langt, så min hånd fylder det ikke helt ud, men det er, fordi jeg skal kunne have min kamphandske på. Den er lidt som en baseballagtig læderhandske, som gør at vi ikke brækker vores fingre. Vikingetidssværdene ville have sluttet her under min hånd, sådan at når du holder fast, så sidder din hånd fast. Så har du sværere ved at tabe det, når du er i kamp – modsat nu, hvor du har plads til at bevæge dine fingre og have et let greb. Det er ikke så autentisk.

SÅ JO LETTERE GREB JO MINDRE TÆVER DU LØS PÅ DIN MODSTANDER?

Ja, det kan man sige. Det kommer jo også an på, hvad man vil. Jeg har jo ikke lyst til at slå folk hårdt, men hvis jeg ikke slår efter et menneske, men jeg slår for at vende et skjold rundt, så skal jeg jo kunne lægge noget kraft i, så er det godt at kunne veksle.

NÅR I KÆMPER, HVORDAN VURDERER I, HVEM DER HAR VUNDET?

Jeg kan godt forstå I spørger. Det kan være svært at se, når reglerne ikke er blevet forklaret, og det kan også være svært at se, når man står og kigger og godt kender reglerne. Vi har et regelsæt, for det er en sport vi dyrker, og vi dyrker det kompetitivt, som du kan se. Så ud over, at vi laver shows, hvor alt er aftalt og det skal være sikkert, så er det her også en sport, hvor man skal læse

sin modstander. Vi har en målzone, som gælder for sværd, knive og økse, som alle laver store skader. De kan slå mig ihjel fra lige over mine knæ til mine skuldre. Så på min torso, uden mine kraveben og uden mine overarme, der kan jeg blive slået ihjel.

De spyd I så derude, der er to slags. Der er de store tohånds-spyd, som ligner lanser, og så er der ethånds-spydene, hvor du også har et skjold. De kan kun stikke, så de kan ikke slå dig ihjel, hvis du bliver ramt på benene. De har faktisk kun torsoen at gå efter, så de har et mindre målområde. Det er sådan, at reglerne er. Det er simpelthen med selvjustits, så hvis du rammer mig, så er det mig, der siger det. Hvis du rammer mig i hovedet, så er det dig, der dør, fordi det må man ikke. Så der har vi en regel, som siger at, så har man slået sig selv ihjel. Det er det vi slås efter. Det kan være rigtig svært *in the heat of the moment*, når adrenalinen kører, og man gerne vil vinde at mærke om, det var på armen, eller inde på min krop.

Vi træner to gange om ugen, og det er blandt andet for at blive så præcise som muligt og for at være så sikre som muligt. Sikkerhed er vigtigt!

VÆLGER MAN SELV, HVILKET VÅBEN MAN KÆMPER MED? VI SÅ EN DER HAVDE BÅDE ET SVÆRD OG EN ØKSE, MEN IKKE NOGET SKJOLD?!

Man må selv vælge. Vi har altid opstart for nye medlemmer i september. Så er man det, der hedder prøvemedlem, og det er man i omkring to år. Derefter tager vi stilling til, om folk skal indstilles til en optagelsesprøve og måske blive fuldgyltige medlemmer, eller om de ikke skal det. I så fald kan de forsætte med at være prøvemedlemmer, eller vi kan melde ud, at vi ikke er for dem. Vi har den regel, at fra september, hvor du starter og frem til dit første Moesgaard-marked, der skal du slås med de våben, vi som gruppe bestemmer, at du skal slås med. Det er, når du starter altid en ethånds-økse og et skjold, så lærer du også at slås med kniv og med ethånds-spyd, men du har ligesom dit skjold som sådan en grundting. Når du har været på dit første Moesgaard, så kan du selv komme og sige, at du gerne vil lære at slås med danerøkse, det er de store tohånds-økser, med sværd eller med tohånds-spyd. Så får man lov at specialisere sig i et eller to våben. Det sker en gang imellem, at der starter nogle, hvor man bare kan se, de har måske lavet noget kampsport før, eller har en måde at bevæge sig på, der gør, at de er fuldstændig umulige med en ethånds-økse. Hvis de bruger ethånds-økser, som om var det et sværd, uden at de egentlig har slået med

et sværd, så sætter vi dem på sværd, fordi så er det det, der er naturligt for deres måde at bevæge sig på. Men mange skal jo lige finde ud af, hvordan de bevæger sig, før de kan pejle sig ind på et våben. Det er sådan vi beslutter det.

IKKE ALLE KAN VÆRE MED

JEG KAN GODT LIDE, AT DER ER EN OPTAGELSESPRØVE

Det er lidt en rockerklub. Vi er en privatforening, så på den måde bestemmer vi jo 100 % selv, hvem vi vil have ind, og hvem vi ikke vil have ind. I vores forening evaluerer vi vores prøvemedlemmer hver tredje måned til et stort fællesmøde. De er der ikke, men det er alle medlemmerne, og hvis alle kom, så vil vi være 60 mennesker, der sidder og gennemgår listen og snakker om folk, hvad skal der arbejdes med, hvad er rigtig godt og hvad er rigtig skidt – hvis der er noget af det. Så får de en tilbagemelding, det kan så enten være "tak for nu", "tak for nu, vi vil gerne se dig til september, men du skal lige tage en pause" eller det er "Alt er godt, fortsæt!". Man får løbende feedback både på sin kamp og på sine sociale kompetencer, fordi vi er som sagt 60 mennesker. Vi rejser sammen hver sommer, hvor vi tager til udlandet. Vi bruger rigtig meget fritid sammen, så det er bare pisse vigtigt, at der er en fed social dynamik, fordi hvis der ikke er det, så gider folk ikke deltage, og så går foreningen i opløsning.

MAN SKAL VÆRE RET ENGAGERET?

Det skal man jo. Selvfølgelig har folk perioder i sit liv, hvor de stempler ud, hvis man lige har fået børn og skal til at bygge hus. Men hvis du er studerende, så er du her nede hele tiden og bygger ting, så er det en overspringshandling. Det er jo vidt forskelligt. Vi vurderer alle mennesker individuelt, og alle har nogle forskellige ting i bagagen med, som enten skal tages hensyn til, eller man skal forholde sig aktivt til. Det er ikke altid nok at være her til alting, give sig 200 % i træningen, og være til alle festerne. Hvis folk synes man er en nar, så ryger man altså ud. Det er *tough* på den måde, og det er *the downside* i det. Jeg sidder i bestyrelsen for gruppen, og det er træls at skulle give den besked til folk, der synes, det er en fed hobby, de har fundet. Men hvis det bare ikke går, fordi de bare virkelig ikke har nogen grundlæggende forståelse for kamp eller er

megaakavede. Det er megahårdt at skulle sige ”Jeg kan se du elsker det her, men vi er ikke for dig, så du skal være et andet sted”. Det er sgu svært.

ASK VIKINGEKAMPGRUPPE

HVOR LÆNGE HAR I VÆRET EN FORENING?

Vores gruppe blev stiftet i februar 1992, så vi fejrer 25års jubilæum her til sommer.

ER DER NOGEN TILBAGE FRA DENGANG?

Ja, det er der. De var fire, der stiftede gruppen. Ellen og Tracey er stadig tilknyttet gruppen, Oleg som er den tredje er død og Thomas Tandrup, som er den fjerde, er ikke længere aktiv viking, men han er derude et sted. Så vi har Ellen og Tracey.

RELATIONER OG REJSER

DU SAGDE, AT I TAGER UD OG REJSER, OG DET OGSÅ ER LANGT VÆK. HVOR LANGT VÆK SNAKKER VI?

Altså jeg var i Texas sidste år og slås til et træningsevent.

NÅR I REJSER SAMMEN, TAGER I SÅ PÅ TRÆNINGSFERIE ELLER BADEFERIE?

Der er nogen, der tager på badeferie sammen. Der er mange, der er blevet venner privat i gruppen, og der er rigtig mange ægteskaber i gruppen og mellem nogle af de andre grupper. Vi er Aarhusgruppen, og så er der københavngruppen, som er den næstældste i Danmark. De er vores bedste venner og vores værste fjender, de er vores ypperste konkurrenter. De er næsten lige så store som os, og de er også gamle. Vi har et rigtig solidt og tæt forhold til dem. Min kæreste er i den gruppe. Der er efterhånden rigtig mange ægteskaber og børn imellem vores to grupper. Alle som har et fuldtidsjob bruger deres tre ugers sommerferie på at tage på Trelleborg, Moesgaard og Ribe. Det kræver altså, at familien synes, at det er fedt. Så er det noget, man er med i som familie.

SÅ MAN FINDER MÅSKE NOGEN, SOM SYNES OM DET?

Det plejer at regulere sig selv. Enten kommer de til at synes, at det er fedt, ellers så holder det ikke rigtigt. Der er selvfølgelig nogen, der stempler ud, fordi de får en partner, som ikke synes, at det er fedt, eller synes det er latterligt. Men fordi der er så mange tætte venskaber, så er det noget som folk normalt holder rigtig godt fast i.

JEG HAVDE BARE LYST TIL AT PRØVE AT SLÅS

HVOR LÆNGE HAR DU VÆRET I GRUPPEN?

Jeg startede med at slås i Ask i september 2013, og jeg blev optaget som medlem i 2015.

HVORDAN FALDT DU OVER DET?

Det gjorde jeg faktisk gennem vikingetræffet. Jeg var frivillig derude under museet. Jeg skulle have været det året før i 12, men så skulle jeg på ferie, og havde misforstået datoerne. Så jeg kom med i 13. En af mine opgaver i weekenden var at få en orange vest på, og så skulle jeg stå ved de store slag nede på kampmarken, og sørge for at publikum, schæferhunde, løbere og mountainbikere ikke kom igennem hegnet ind til krigerne. Imens jeg stod dernede, så gik det op for mig, at jeg fuldstændig havde glemt at holde øje med publikum. Jeg stod bare og kiggede på det, der skete derinde. Jeg havde sådan et adrenalin-rush. Jeg kunne mærke, at mit hjerte begyndte at slå hurtigere, når jeg kunne høre, at de stod ude i skoven og råbte og slog på skjoldene, og de begyndte at lave de der marchtakter. Og så løb de ind. Så stod jeg bare og tænkte "Shit man! Jeg skal være derinde, jeg skal ikke stå herude". Så snakkede jeg blandt andet med smeden, der har lavet mit sværd. Han sagde, at jeg skulle starte i Ask i Aarhus. Så ringede jeg til formanden Lars, da jeg kom hjem fra træf, og sagde "Jeg vil pissegerne starte". Så sagde han "Fedt! Vi ses til september". Så jeg kendte ikke nogen i Ask, da jeg startede. Jeg havde bare lyst til at prøve at slås.

DU SÅ DET OG SYNES, AT DET VAR FEDT?

Ja, jeg så det og tænkte, det var fedt.

Så er det med årene blevet en udvidet familie. Sådan tror jeg, at der er mange, der har det i forhold til det.

UDDANNELSE

HVAD HAR DU LÆST/LÆSER?

Jeg har læst historie. Jeg er uddannet historiker med tilvalg i antropologi og arkæologi, så det var for mig jo også en meget lavpraktisk tilgang til mit fag, og til en interesse jeg altid har haft. Det er fedt nok at læse kilder og beskue arkæologiske fund, men at komme ned og holde en replika af et vikingesværd og finde ud af, hvordan virker det, og hvis det var skarpt, hvordan det så ville virke? Hvis jeg har en økse, hvad kan den så? Hvad med taktikkerne, hvordan sloges man? Alle de ekstra aspekter. Der er jo også rigtig mange i vores gruppe, som er dygtige håndværkere. Det er en god idé, hvis man gerne vil være viking, men man er på budget, så skal man kunne lave tingene selv. Så mange er selvlærte ud i et eller andet fedt. Så lige pludselige var det sådan en verden af, hvordan laver man en autentisk sværdskede til vikingesværd.

LIVSSTILEN

BLIVER DET EN LIVSSTIL ÅRET RUNDT, I FORHOLD TIL HVAD I VÆLGER AT SPISE, KÆLEDYR?

Det gør det jo i større eller mindre grad. Der er nogen i det her miljø, som er asatroende, og som går op i blót ritualer. Det er en hel del af deres identitet, at de enten er krigere eller håndværkere. Nogen har deres vikingekister, vikingemøbler og deres vikingeseng stående fremme derhjemme. Det er en del af deres indretning og deres livsstil, det er meget noget med ære og natur. For mig og min kæreste er det present på den måde, at der er rigtig mange lammeskind hjemme hos os. Vi har generelt mange flåede dyr rundt omkring i huset. Det er rart at sidde i og lækkert at have som sengetæppe. Vi har også

vores vikingeseng, som vi sover i. Det er mest, fordi det er den, vi har, så det er nemt, når man skal af sted. Vi har da også vores kister inde som en del af vores stue, men det er ikke sådan, at vi kun spiser dyr, som levede i vikingetiden.

KAN MAN SE, AT I GÅR OP I VIKINGER HJEMME HOS JER?

Jeg tror, nogen vil kalde det rustik skandinavisk stil. Det er jo meget moderne. Vikinger er jo enormt moderne lige nu, det mærker vi jo også hernede. Det er jo revl og krat, som bare skal have noget med vikinger, fordi de har set Vikings eller Game of Thrones.

VIKINGER ER BLEVET MAINSTREAM

SÅ I HAR HAFT EN STOR TILGANG?

Vi har haft meget interesse for miljøet generelt, men desværre også rigtig meget fra den gruppe af mennesker, som gør det med nationalistiske perspektiver, og som ser det som en arv. Vi er heldigvis i miljøet generelt rigtig gode til at fange det i opløbet og sige, at de ikke skal være her. Jeg synes, at vi er hurtige til at lukke ned for dem. Jeg synes, grupperne generelt påtager sig et rigtig godt ansvar. Hvis vi var ligeglade, så ville det jo æde sig selv op indefra. Det synes jeg, grupperne generelt er gode til at tage ansvar for, og sige "Er du er ordentligt menneske?"

I HAR VEL OGSÅ ET ANSIGT UDADTIL?

Det ville være et stort problem, hvis der startede en som eksempelvis på overkroppen eller andre synlige steder havde hagekors tatoveringer eller andet nazistisk eller nationalistisk.

Det ville for os være problematisk, og det ville være noget, vi skulle forhold os til aktivt. Det er nok også noget, vi efterhånden ikke ville lukke ind, fordi der bare er en meget fin skillelinje mellem at dyrke vikingetid som interesse og sport og dyrke vikingetid, fordi man synes, det er sådan, man skal leve. Der vil vi ikke hen! Det kan være svært. Særligt vikingetræffet er jo en magnet på den slags typer, så tror de, at de skal ud og gå strækmarch og vise alle deres hil Odin tatoveringer. Man er sådan lidt, det er altså ikke det, som det handler om,

tværtimod. Det trækker også rigtig mange heavy metal-typer til, som synes, at de skal ud og rykke hovedet af en ged, headbange og tænde vokslys. Det er virkelig sjovt at se de grupper det appellerer til. Det er de skaldede med alle tatoveringerne og alle heavy metal-typerne.

MEN I SER DA HVERKEN SKALDEDE ELLER HEAVY METALAGTIGE UD?

Ikke lige os der er her. Når folk begynder at tage noget tøj af, så kommer deres tatoveringer frem. Der er mange, der har tatoveringer. Jeg har også med tiden fået nogle. Det er tit meget nørdet, så er det udgravningsplanen fra Trelleborg. Det er ret fedt! Alle dem, han er i militæret, med siger "Åh mand! Det er et megafedt sigte, du har på ryggen!" Det er skægt. Det er sgu fedt at se modne kvinder med hele benet fyldt ud, som arbejder som sygeplejerske til dagligt. Det er nok det sjoveste i det her miljø.

Det er de færreste, der påtager sig en rolle. Vores gruppe handler overhovedet ikke om, at folk har en vikingepersona eller et vikingenavn, man er bare sig selv. Man slås, fordi det er sjovt, og man drikker bajer, fordi det er sjovt. Man er ikke lige pludselig en eller anden, der har en mission. Så det er jo også fedt, når folk skifter fra deres vikingetøj, og kan have det vildeste grej, og har brugt alle pengene på det, også tager de en eller hullet hættetrøje på og et par jeans, når skal de hjem. Man er sådan: What!/? Så det er meget spøjst.

FØRSTE GANG TIL VIKINGETRÆF

HAR DU HAFT KENDSKAB TIL VIKINGETRÆFFET LANG TID, FØR DU SELV BLEV FRIVILLIG PÅ TRÆFFET?

Ja, det har jeg jo, fordi jeg er fra Aarhus. Men jeg havde faktisk aldrig været der ude før. Jeg kan huske, at så så man en notits i avisen, når det var sommerferie. Så var det lidt sådan "Fuck! Det var i sidste weekend. Nå! *Never mind.*" Jeg havde aldrig været derude, og det var ikke noget, mine forældre tog til, eller at vi kendte nogle, der gjorde det. Det var bare sådan: "Der er vikingetræf – nååh ja det er sommer!" Så det var faktisk først, da jeg tog derud. Jeg anede ikke en skid om det. Jeg havde jo to veninder, som havde prøvet at tage mig med i 2012, som skulle med i 13. De var bare sådan helt *psyched*, og havde syet vikingetøj, og var helt klar. Jeg synes bare, at det var megakikset. Jeg synes bare, at de var

SÅ pinlige! Det var sådan helt (bræk lyd) "Jeg skal ikke have den der hørkjole på, jeg skal bare have min frivillig T-shirt og mine shorts – og lad mig være!". Så i løbet af ugen når man var derude, så kunne jeg godt se, at det kan godt være, jeg har den her officielle frivillig T-shirt på, og folk derfor kan se, at jeg er en del af festen, men jeg er jo ikke en del af festen, for alle andre er i vikingetøj. Det var sgu egentlig lidt mærkeligt, at man var lidt uden for, når man gik til fest i en eller anden krigerlejr, hvor alle var i vikingetøj. Folk skulle lige sådan kigge og sige "Nåh, det er frivillig T-shirten. Okay du er en del af det."

DU MANGLEDE EN HØRKJOLE?

Ja, det kunne jeg godt mærke. Lige pludselig så stod jeg der torsdag aften, og der var mega gang i den, og alle kvinderne havde flot opsat hår og flotte kjoler på. Det hele så fedt ud! Og så stod man der i en klam T-shirt med svedskjolder under armene, fordi man kun havde fået udleveret én. Så lånte jeg en kjole, og så var det sådan lidt "hmm. Det er sgu egentlig fedt nok!" Fordi så kunne jeg mærke, at der var et eller andet der. Jeg *blendede* ind i mængden. Det var ret fedt! De frivillige har udviklet sig fra at være forholdsvis uniformeret til også selv at dyrke meget af håndværket, og synes, at det kunne være fedt at have vikingetøj med og have det på til festerne.

OPVÆKST OG UDDANNELSE

DU SAGDE, AT DU ER FRA AARHUS?

Jeg er fra Lyngby uden for Brabrand, det er en lille landsby derude.

HVOR GAMMEL ER DU?

Jeg er 27

DU ER UDDANNET HISTORIKER MED HVILKE TILVALG?

Antropologi og arkæologi

HVORNÅR BLEV DU FÆRDIGUDDANNET?

Jeg afleverede officielt speciale i marts sidste år, marts 16. Så jeg har været ledig siden april, og har haft praktikker rundt omkring. Jeg har endelig landet en projektansættelse, så det er ret fedt.

HAR DER VÆRET EN HISTORISK INTERESSE I DIN FAMILIE, SIDEN DET ER DEN VEJ, DU HAR VALGT AT GÅ?

Nej, det har der faktisk ikke. Altså jo, min farfar, men jeg var halvandet år, da han døde. Så han er ikke en person, jeg har haft en relation til, som jeg kan huske. Men jeg har altid fået at vide, at han var enormt historieinteresset, og at han ville være så glad, hvis han vidste, at jeg har læst historie. Det er ikke noget mine forældre har dyrket. Det var bare noget, jeg har kunne mærke i mig selv fra jeg var barn. Jeg har altid godt kunne lide historier, og jeg har været god til at huske dem. Jeg har altid synes, det var fedt, når man stod og kiggede på noget og så få at vide, hvad det er, og hvad har det været. Jeg har altid suget det til mig. Så har jeg bare haft en megainteresse for riddere, den sene middelalder og vikingetiden.

HAR DU BRUGT MOESGAARD MEGET I DIN BARNDOM?

Nej, overhovedet ikke. Mine forældre er frankofile, og vi har altid rejst meget i Frankrig. Mine yndlingsferier var nok, når vi kom rundt og så middelalderborge, middelalderbyer og de store slotte. Jeg havde en lillesøster, som bare hadede det. Hun ville bare gerne sidde ude i bilen i sit sorte tøj og høre Green Day. Jeg synes, det var fedt! Mine forældre ville helst bare drikke lidt vin, og prøvede at fordele det ligeligt, så der både var lidt badeferie og lidt slotte. Så det har faktisk mest været igennem det, det var meget, når vi var i Frankrig. Så har jeg altid elsket Kalø, der har jeg altid synes var fedt at være.

SÅ DET ER DIG SELV, DER HAR UDVIKLET DIN INTERESSE?

Ja, jeg har prøvet at suge alt det til mig, som jeg kunne. Jeg synes det var ret spændende, at jeg boede i Lyngby, hvor der er en Skandinaviens ældste stenkirker og en af de første stenkirker. Jeg har altid synes, det var meget spændende at fise rundt nede på kirkegården, kigge på kirken og de gamle sten.

HVILKEN SKOLE GIK DU PÅ?

I folkeskolen gik jeg på en, der hedder Egebakkeskolen, som ligger ude i Tilst/Mundelstrup. Det er en kristen friskole. Så var jeg på efterskole på Helgenæs Naturefterskole i 10. klasse. Jeg har altid redet og været meget aktiv, jeg har altid været en hestepige med sår på knæene. Så det med at komme på

efterskole var megafedt, jeg kom ud og lærte en masse håndværk såsom at sejle kajak, ride heste osv. Det var rigtig fedt! Så tog jeg på gymnasiet på Langkær ude i Tilst, også Aarhus Universitet og med en afstikker til Belfast i Nordirland.

HVAD LÆSTE DU DER?

Det var også historie. På papiret skulle jeg have læst antropologi, men det gjorde jeg ikke, jeg læste historie. Så der var lige lidt, da jeg kom hjem i forhold til at få overført mine fag, som ikke helt kunne ske, fordi de fandt ud af, hvad jeg havde gjort. Så læste jeg bare noget arkæologi i stedet for, fordi jeg ikke havde læst antropologi, så kunne de ikke godkende mine historiefag, men fordi de ikke udbyder nogle antropologifag på summer school, men kun arkæologi, så måtte jeg jo tage det. Så det kunne de godt godkende. Det var virkelig klassisk AU-bureaukrati-*fuck up*, hvor det bare var sådan "*This makes no sense at all!*". Så læste jeg arkæologi og tænkte "Det er sgu også ret fedt".

HAR DU VÆRET MED TIL EN UDGRAVNING I FORBINDELSE MED DIT STUDIE?

Ja, vi var ude en enkelt dag i Søften og kigge på en udgravning, de lige var færdige med. Jeg var også i praktik som arkæolog, jeg tror det har været i 8. klasse. Der var jeg med på en udgravning i nærheden af Illerup Ådal, som var ret spændende. Jeg fik lov til at grave et affaldshul ud. Det lyder ikke superfedt, men det var ret spændende, at man bare fik udleveret værktøj og fik at vide hvordan man gjorde, og så fik man lov til at sidde og køre. Der var jeg så lige ude og lugte til det, men det stod ned i stænger hele ugen, og det var pisse koldt, så jeg tænkte "Jeg skal sgu ikke sidde med fødderne i et hul med vand i, i en hel uge. Jeg skal ikke være arkæolog." Der fik jeg lige set det allerværste af arkæologi, der manglede bare, at der var frost. Så tænkte jeg, at jeg skulle sidde lidt mere inden for, også blev det historie.

PLANER FOR FREMTIDEN

HVAD LEDER DU EFTER STILLINGSMÆSSIGT?

Jeg er ved at finde ud af det, det er jo også en del af det med at blive færdiguddannet. En ting er, at man ved, hvad man synes er interessant på sit studie, og hvilke opgaver man er god til at skrive, hvad man selv synes er fedt, men det med så at komme ud, og pludselig skal tage stilling til, hvad kunne jeg synes var spændende? Det er svært at gennemskue, før man sidder i en stilling, så man kan se, hvad det er. Men også hvad føler jeg selv, at jeg kan, og hvad er jeg god til. Det kan være svært at forene de ting.

DET ER OGSÅ SVÆRT AT GENNEMSKUE, HVOR DE STILLINGER FINDES.

Præcis! Og er det rigtigt, det der står i stillingsopslaget – for det lyder fedt! Eller ender jeg med at skulle stå og lave kaffe? Hvad skal jeg?! Men det jeg går primært efter er museumsstillinger, jeg kunne godt tænke mig en inspektørstilling med lidt mere fagligdybde og lidt mere omkring formidlingsprojekter og udstillingsprojekter, at man har været med bag kulisserne og sat det op. At finde ud af, hvad er det for noget viden, der skal ind her, og hvordan det skal fortælles til publikum. Det synes jeg er spændende, men jeg synes også, at det jeg laver lige nu, er spændende. Det, jeg laver lige nu, er at få vikingetræffet formidlet ud igennem så mange kanaler som muligt, og få lavet det vildeste og fedeste 40-års jubilæum. Jeg har meget at gøre med koordinering og booking af folk.

JUBILÆUM

DER ER OGSÅ MERE PÅ PROGRAMMET I ÅR END DER PLEJER AT VÆRE.

Det er der. Helt ekstraordinært har vi åbent fredag. Det er godt nok kun for folk, som har købt en billet i forsalg, så det er ikke *walk-in* gæster, som det er i weekenden. Man kan også købe sin weekendbillet på forhånd i år, hvis man synes, det er nemmere end at stå i kø derude. Vi har et helt program, som starter kl. 16 om eftermiddagen til kl. 22 om aftenen, som ikke er det samme som man ser i weekenden, det er noget helt andet. Det er lidt mere Moesgaard *behind the scenes*. Det er "kom og være med til vores fejring af det

her 40-års jubilæum, kom og bland dig med vikingerne.” Det er lidt mere en vikingefestival med nogle forskellige former for underholdning i løbet af dagen og så noget stort og spektakulært om aftenen. Det bliver superspændende. Så har vi så oveni hatten sørget for, at man kan komme ind resten af weekenden på fredagsbilletten. Den giver også adgang til museet, fordi billetten er lidt dyrere. Så hvis man har lyst til en weekend i vikingens tegn, så har man virkelig muligheden. Så det bliver stort, men 40 år er også lang tid.

HVAD GØR I FOR AT MARKERE DET HER? DU NÆVNTE, AT I HAR 25-ÅRS JUBILÆUM?

Vi har 25-års jubilæum, som falder sammen med det her i år. Oprindeligt havde vi en stor drøm om, at vi skulle brænde et vikingeskib derude, og iscenesætte sådan en hel Ibn Fadlan fortælling med høvdingens begravelse.

SÅ I HAR NOGEN, DER KAN SKYDE EN PIL?

Det har vi, der er også dygtige bueskytter. Vi havde ikke pile og buer med i dag, det har vi sjældent, når vi træner, men vi har det til vores julefrokost træning, og når vi er i udlandet. Der er et helt buelaug ude på Moesgaard, som er rigtig dygtige og skal på på fredag til noget hemmeligt.

VI KOM FRA ET VIKINGESKIB, DER SKULLE SÆTTES ILD TIL.

De muligheder vi havde på bordet til at skaffe et skib gik alle sammen i vasken, og vi kunne ikke nå at bygge noget selv, som ville være godt nok eller fedt nok. Det er fordi, vi lige nu står midt i, at vi skal have nye containere. Så hele vores lager ligger inde i vores fælles lokale, så det var lidt for meget.

I KUNNE IKKE FÅ ET FRA RØDE ORM, DE HAR DA ET?

De skal desværre bruge dem næste år i Ulvedalene. Der er ellers mange herfra, der er med som statister. Vi tænkte: ”Det er også kun 25. For fem år siden var det 20, og der brugt vi 10.000 kr. på specialbryggede bajer, så måske skulle vi lige være lidt *low key*”. Vi har lige smidt 28.000 på containere, så i år holder vi en almindelig fødselsdag, også invitere vi resten af Moesgaard. Vi har sagt, at de kan komme op og sige tillykke og få et stykke kage. Vi har hyret et band til at komme og spille. Det er nogen, der hedder Almost Irish, og som er et af de dygtigste irske folkeorkestre i Danmark. De er så dygtige, at de bliver hyret til at spille på festivaler i Irland. De er meget efterspurgt derovre. De kommer og

spiller i vores lejr, fordi de er vores gode venner. Så det bliver lidt mere hyggeligt og intimt.

DET ER SÅ TIL MOESGAARD FESTEN ELLER?

Nej, vi gør det her onsdag, fordi vi ville egentlig have gjort det fredag, men så var der 40-års jubilæum, og det trumfede lidt. Det var også sådan lidt arghh, når folk først smutter kl. 22, så er det også ved at være sent. Vi tager det onsdag. Så giver vi den en skalle, når det er 30 år. Så brænder vi et vikingskib! Til åbningsceremonien ville vi også gerne have skaffet et vikingskib, men det gik desværre også i vasken, det var lidt ærgerligt.

Der kommer en masse musik derude fredag. Jeg ved ikke, om I har set Roskilde plakaten for i år?

NEJ

De har hyret de tre dygtigste vikingemiddelalderorkestre i Danmark, som laver noget pissefedt musik, og som også er med i Vikings. Det er elektronisk, men det har en helt vild fed stemning. Det har både en stor vildhed, men også noget dystert og episk over sig. Så kommer der også nogle af de største fra Norge, og Island har de også fået nogen fra, mener jeg. Men hvert fald en fem-seks bands, som alle sammen spiller inden for den kategori, der hedder "Viking folk".

DET HAR SIMPELTHEN SIN EGEN KATEGORI?

Ja, det har det fået. Irsk og nordisk inspireret musik har i Danmark været en del af folkemusik miljøet i mange år. Men så fordi, at der er kommet hele den her bølge, så er det jo Bare introsangen til Vikings er blevet kanonstor i udlandet, så de har fået en masse vind i sejlene. De har også holdt nogle turneer, hvor de både har spillet for fulde huse nede på Voxhall, Gimle i Roskilde og i København. Det er noget fedt og voldsomt musik, og det er en anderledes måde at være til koncert på, for det er ikke et *mosh pit*, og det er heller ikke sådan en stå op koncert. Det er hvor man danser, er sammen og kommer hinanden ved. Så de kommer også til at lave nogle megafede indslag i løbet af fredag. Vi har faktisk lige i dag fået bevilliget 10.000 kr. ekstra. De penge er så øremærket til, at vi kan få endnu mere musik.

HISTORIE OM VIKINGETRÆFFET PÅ MOESGAARD

DU HAR EFTERHÅNDEN VÆRET MED TIL TRÆFFET I EN DEL ÅR. KAN DU SE, AT DER ER SKET EN STOR FORANDRING FRA ÅR TIL ÅR? ER DET FX BLEVET STØRRE?

Faktisk ikke. Træffet har faktisk siden starten været meget stort, det har tiltrukket rigtig mange mennesker, som er dem, vi kalder frivillige aktører. Det er de vikinger, som skaber træffet. Der er jo ikke noget ud over en mark. Så kommer folk derud med alle deres ting, og så er der et vikingetræf. Jeg har siddet med arkiverne, fordi jeg er redaktør på den kommende bog om vikingetræffet igennem de sidste 40 år. Så der har jeg siddet og læst op på historien, og der kan jeg se, at allerede i 1980'erne skriver ham der arrangerer træffet, at de ikke kan være flere, da der er *maxed out* på plads, der er ikke plads til en eneste mere.

Det er jo bare vokset i forhold til antallet af frivillige aktører, som er med, fordi vi har formeret os indefra. Folk har fået børn og børnebørn, og de er vokset op i det, og vil jo også med, og tager selv deres familier med. Der er både kommet vikinger til, fordi vikinger er blevet til flere vikinger, men også fordi der er mere interesse fra udlandet. Særligt kampscenen er vokset sindssygt i de sidste 10 år, det er virkelig eksploderet. Vi har krigere, der kommer fra USA, Australien, New Zealand, Canada, som virkelig rejser langt for at være med på Moesgaard. Det kan vi godt mærke. Jeg er også med i planlæggergruppen, i den forbindelse er jeg med til at lave hele lejren, og jeg er med til at invitere krigerne. I år prøver vi at bryde forbandelsen og komme over de 500, vi har inviteret 580 indtil videre. Vi skulle gerne nå at stille 500 derude lørdag til kamp.

JEG SYNES, DER PLEJER AT VÆRE MANGE DERUDE ALLIGEVEL!?

Det er jo det. Det er vokset. Fra de første krigere fra England kom derud i 1984. De havde hørt om det, fordi BBC havde optaget en dokumentar derude det første år. Efter de havde set dokumentaren, tænkte de, "Fuck det ser fedt ud, det skal vi". Så kom de bare og var sådan "Hey!". De havde vikingetøj på, og alle var "Fuck, hvorfor har i vikingetøj på?". Fordi folk formidlede håndværk og kultur, men havde deres overalls, islandske sweatre, kassebukser og kæmpestore briller på. Jeg laver et håndværk og det håndværk er viking, men ikke mig – det var meget adskilt. Det gled så sammen, da folk så det her

vikingetøj og tænkte "Fuck det ser fedt ud! De har vikingetelte og vi bor i autocampere og plastiktelte". Så der skete en udvikling der. Men det har jeg ikke været med til, men jeg har set billederne, og det ser mærkeligt ud. Så du har ret i, at der er sket en udvikling, men det er ikke en, jeg har set. Interessen er der, fordi der er rigtig mange aktører, der gerne vil være med. Grunden til at publikum er stort, er fordi der er et kæmpestort trofast publikum, som faktisk er kommet der og har haft det som familietradition siden 1977. Så hvert år oplever vi, at der kommer internationale turister, som har "hovsa" set en reklame, og så skal de da ud at se det. Men rigtig mange af dem kommer, fordi det er en tradition. Så har de børnebørnene med, og så skal de ud at have dén grillpølse, have dén der sodavand og sidde på dét der stykke græs, når de skal se kamp.

SÅ DET ER MEGET TRADITIONSBUNDET?

Meget. Publikumsskaren er faktisk det, der har været mest konstant, siden vi startede. Stiftstidende skrev, jeg tror det var i 1986, jeg ved at de løj, fordi så mange kan der ikke være derude, men der skrev de at, der var 45.000 tilskuere på én dag til ét slag. Så mange kan der ikke stå på en strækning, heller ikke selvom der var færre krigere dengang, så der var mere plads nede på marken, til at der kunne stå folk. Vi kan se på billederne, at det ikke er rigtigt, men at tilskuerskaren ligner den, der er i dag. På en god dag derude trækker vi 30.000, vi plejer at ligge i mellem 20.000 og 30.000

VM I VIKING

HVAD ER DET VIKINGETRÆFFET PÅ MOESGAARD KAN?

Jeg tror det vikingetræffet kan er, at det giver folk lov til at komme så tæt på, som de overhovedet kan komme uden selv at skulle tage tøjet på. Spise de ting vi spiser, slås med våben, ride rundt på hestene og lave håndværket. Du kommer der ud og du lugter, du smager, røre ved og du hører: viking! I stedet for, at du står inde på museet, og der er en glasmontre imellem dig, og det du kigger på. Der er du hele tiden enormt bevidst om, at det er én verden, og du er i en anden verden. Her er den glasmontre væk, og du går rundt inde i montren. Så tror jeg også det med, at vi har været gode til på vikingetræffet at være

spændende for både børn og voksne. Jeg synes, der bliver taget for lidt billeder af publikums reaktioner på show og hesteopvisning. Her kan man se, at det både er forældre og børn, som reagerer. Og når der er *crowd charge*, hvor alle krigerne til sidst stormer hen imod hegnet, mens de råber og skriger, så er det både børn og voksne, der bliver bange og lige når at tænke "Fuck! De stopper ikke!" Det er megafedt!

HVORFOR TILTRÆKKER DET SÅ MANGE FRIVILLIGE AKTØRER; HERIBLANDT OGSÅ FOLK FRA UDLANDET?

Det gør det fordi Moesgaard i rigtig mange år har haft ry for at være VM i vikingekamp. Det er ubetinget det træf, hvor du kan slås mod flest, og hvor du kan slås med flest, der har et så højt niveau. Det, vi slås, hedder Western style, og det er fordi vores hoved ikke er en del af målzonen, hvis man slås Eastern style, som er meget populært i Tyskland, Rusland og Polen, så er hovedet med, og så har du selvfølgelig en hjelm på, og en masse ekstra beskyttelse på. Der kommer også en del, som til dagligt slås Eastern style, men som synes, at det er ret fedt at være på Moesgaard, fordi det er noget andet, og der er så mange krigere. For at komme til et marked, som har tilnærmelsesvis lige så mange krigere, så skal man til det, der hedder Wolin i Polen, der ligger ugen efter Moesgaard. Det er Eastern style, så det er med en masse beskyttelse og med store hjelme på. Der er de lige så mange, som vi er på Moesgaard.

STEREOTYPER OG KØNSROLLER

HAR DU VÆRET MED TIL AT SLÅS EASTERN STYLE?

Jeg har slåset til træningsweekender i Tyskland, hvor man skulle have hjelm på, men det var ikke fordi, hovedet var en del af målzonen, det var fordi de vurderede det som noget sikkerhedsmæssigt. Så kan man så synes, at det er betryggende eller man kan tænke "arhhh". Jeg har ikke selv slåset Eastern style eller huscarl, det kalder vi det i Skandinavien. Men jeg har set folk slåse Eastern style, og har heppet på folk. Men det er lidt noget andet. Det er teknisk på en anden måde end Western, fordi det er mere smadder. Der er flere som slås Eastern, som ifølge min vurdering, er rigtig dårlige teknisk, men som er rigtig gode til at slå hårdt, og som er rigtig gode til at slå meget, end der er i

Western. Western kræver mere teknik, fordi du har en begrænset målzone at ramme og det kræver, at du er mere præcis. Præcision er ikke så meget en del af Eastern, så der er en klar forskel der. Det kan man også se er attituden, når man kommer ud på Moesgaard, og der kommer kæmpestore polakker gående, som siger "*I don't take a hit from a girl*" Og man er sådan "Så stikker jeg dig bare i pikken! Fuck dig!" Så skruer man bare lidt op, der er nogen, som er ... man skal lige markere sig, det er dårlig stil fra deres side.

DET ER IKKE ET PROBLEM I JERES KAMPGRUPPE, DER ER ALLIGEVEL FLERE PIGER MED?

Ja, der er rigtig mange. To af stifterne af vores gruppe er kvinder. Vi har en stærk tradition i Danmark for, at kvinder slås, og at de er med. Mange kvinder har det ikke i sig, det er ikke i forhold til det kompetitive, det er det at have tillid til at de er gode og "Fuck mand! Hvor kan jeg bare banke dig!" De kan godt mangle lidt mere af den der jeg-går-bare-ind-og-smadre-dig-mentalitet, fordi det er ikke en del af vores opdragelse som kvinder. Det at du kan løbe hurtigst, at du kan slå hårdest, at du kan sparke til fodbolden hårdest, eller at du kan vinde en brydekamp, er ikke karaktertræk, som bliver rost. Det er lidt mere, du skal ikke få ødelagt dine strømpebukser, du skal lige krydse benene, når du sidder – og tie stille og være pæn. Det er den største udfordring for kvinder, der starter til det her. Vi er ikke uvenner bare fordi, at du slår mig med en økse, og det må gerne gøre ondt. Vi er ikke uvenner, og du behøver ikke komme og sige undskyld. Det skal man ud over, og det skulle jeg også selv. Det er megahæmmende i starten, at man er opdraget med, at pæne piger ikke slås. Det er sådan noget drenge gør. De ligger og roder rundt nede på gulvet. Så det handler rigtig meget om at blive komfortabel i aggressionen, og have den kontrolleret og bruge den kontrolleret. Lige så snart man har lært det, er det også helt vildt *empowering*! Det er sgu fedt at vide, at man ikke går i stykker, bare fordi der er en eller anden med en stor danerøkse, der flækker ens øjenbryn eller flækker ens kind – det har jeg oplevet. Det er nedern i situationen, men bagefter så er man sgu lidt "Der sker ikke noget ved at få en på hovedet, jeg kan godt holde til det." Det tror jeg, at der er rigtig mange piger og kvinder, som vil have godt af at lære tidligere, i stedet for at gå og være bange og ikke have godt i deres aggression.

DU BLIVER VURDERET UD FRA

HVAD ER ALDERGRÆNSEN FOR AT KUNNE VÆRE MED?

18 år i vores gruppe. Det varierer fra gruppe til gruppe, det bestemmer man selv. På Moesgaard er det 18 år, vi vil ikke se nogen, der slås, som er under 18, og det er uanset, hvor meget de har trænet og uanset hvor dygtige de er, så er det et no go, for vi slår ikke på børn. Der er noget i forhold til straffeloven med børn og voksne og vold, det skal vi ikke ud i. Andre gruppers aldersgrænse er 16 år. Vi har en gruppe, som træner rigtig meget med os, som er fra Hobro. De har en regel, der siger 16 år, så de kan fx ikke tage deres 16-årige medlemmer med til vores træninger, fordi det vil vi ikke.

KAN DE KOMME MED OG KIGGE PÅ?

De kan komme med og kigge på, og de kan træne derhjemme, men de kan ikke træne til vores træninger, for det er imod vores regler. Vi har også den tommelfingerregel i vores gruppe, der hedder; du skal have en straffeattest, som er fri for voldsdomme. I hvert fald fri for aktuelle voldsdomme. Det er for at have nogenlunde styr på, hvem der bliver medlem. Er det folk, som kan styre deres aggressioner, eller er det én som tænder af. Der er også dem, hvor man kan se, at man ikke kan komme i kontakt med dem. De smadrer bare løs.

I EN KONTAKTSKORT SKAL SIKKERHEDEN VÆRE I ORDEN

DU SIGER, AT DU HAR FÅET FLÆKKET KINDEN. SKRIVER MAN, INDEN MAN STARTER, UNDER PÅ AT DET ER PÅ EGET ANSVAR?

Nej, fordi vi er heldigvis ikke USA, så det gør vi ikke. Selvfølgelig passer vi på hinanden, og når det sker, er det noget af det værste. Det sker, at man bliver ramt i hovedet og det bløder, og det er noget af det vildeste, vi oplever. Det værste er selvfølgelig øjenskader og tandskader. Tandskader fordi det er dyrt og øjenskader fordi det er forfærdeligt, det har vi 7-9-13 stort set ikke noget af. Det fortæller jeg til de nye, når de starter hernede. "Når du går ind til det her, så skal du vide, at ligesom du kan flække et øjenbryn til håndbold, eller brække en finger, så kan det også ske her, fordi det er en kontaktsport, og der sker uheld –

desværre.” Der sker få uheld, men de sker. Det vildeste vi har set i min gruppe, var da en blev stukket igennem kinden af et spyd. Der var rigtig meget knald på. Personen endte med at skulle syes, men igen, det er jo bare hud, der flækker, det gror sammen. Det er ikke et knæ, som du aldrig kan bruge igen eller et øje, du aldrig kan se på.

DET LYDER ELLERS VILDT.

Det lyder vildt. Daniel, som er en af medlemmerne på Moesgaard, fik for to år siden en danerøkse direkte i ansigtet og ned over øjet. Det blev meget dramatisk, fordi han selvfølgelig panikkede, fordi det gjorde pisse ondt og fordi hans krop som forsvarsmekanisme lukker hans øjne. Daniel ligger i græsset, og tror han er blevet blind, fordi han kan ikke se noget. Det kan han ikke, fordi han har helt lukkede øjne og det prøver paramedicinerne at forklare ham. Han endte med at få et blåtmærke bag øjet, som trykkede på øjet, og som gjorde, at han pletvist ikke kunne se noget. De var meget afventende i forhold til, om det blev bedre eller ej. Der er intet i dag, og man kan heller ikke se det på ham. Han er rigtig træt af, at man ikke en gang kan se det, fordi folk er sådan lidt ”Årh slap af! Du var megahys omkring det.” Så det er nok noget af det værste, jeg har været vidne til. Jeg er blevet stukket i hovedet af et tohåndsspyd, der bare landede for fuld skrald. Fordi der var så meget fart på, så blev mit hoved bare drejet til siden også kørte det videre op ad min kind. Det er det tætteste, noget har været på mine øjne, og det var rigtig ubehageligt. Men det sker rigtig sjældent for os, fordi vi træner så meget. Det er desværre ikke alle grupper, der gør det, og det er en af grundene til, at vi har en regel ude på Moesgaard, der hedder: du skal træne med fra tirsdag til og med fredag, for at kunne være med i weekenden, for hvis du ikke har trænet et helt år, så skal du have kørt al rusten af, og vi skal vurdere. Det er Mads og Jonatan der fra vores gruppe, som står for kampen derude og for sikkerheden, og de har simpelthen mandat til at gå hen og sige ”Du er for ringe, du kan ikke slås” eller ”Dit våben er *off* på en eller anden måde, det skal du gøre noget ved.” De kan gå ind og *overrule* alt.

OGSÅ I FORHOLD TIL FOLK SOM IKKE ER I JERES GRUPPE?

Ja, på alle! Det er deres ansvar. Deres pligt er at sørge for sikkerheden er i orden. Og samtidig sørge for, at der bliver sat to nogenlunde jævnbrydige hære til

weekendens slag, det er jo en konkurrence. Der skal vi gerne være cirka lige mange, og i hvert fald lige dygtige på begge sider. Det kan nogen gange være en udfordring, fordi der er så stor forskel på hvor mange krigere hver gruppe har. Så det er fra én person til 80 mennesker, du skal sidde og fordele.

HVORDAN KAN DET VÆRE, DER ER GRUPPER SOM KUN ER ÉN?

Det sker fordi så er der kun én, der kan komme af sted. Hvis du kommer langt væk fra, og kun én har råd til at rejse, så er dét det man gør. Fairness er en stor del af det - at skulle jonglere at folk træner forskelligt og særligt også i forskellig grad, det er også en stor udfordring.

SELEKTIVE FOR MILJØETS SKYLD

DET LYDER SOM ET MEGET FASTTØMRET MILJØ.

Det er det også.

DET LYDER IKKE TIL, AT MAN BARE LIGE BLIVER EN DEL AF DET

Det gør man heller ikke. Man bliver guidet af sin gruppe. Jeg vil ikke sige, at der er et hierarki, men der er nogle mennesker, som har været der længe, og som har en høj agtelse blandt folk. Det kan være fordi, de er rigtig søde, rigtig dygtige, eller fordi de er pissedygtige til at slås. Hvis vedkommende ovenikøbet er fra London og har en fortid som gadebarn og måske bliver lidt voldelige når de drikker og man provokerer dem, så er det klart, at så skal man have nogen til at hjælpe sig. Så skal man ikke gå hen og sparke ham i løgene, for så får man bank. Så ligesom i alle andre sociale sammenhænge så hjælper vi hinanden og guider hinanden og agere storebrødre og storesøstre for hinanden. Der er et *saying*: Den eneste måde at overleve i det miljø, som fuld idiot er at have venner, der er mindre fulde og mindre idioter, som kan sige stop. Det er også en af grundene til, at vi giver vores prøvem medlemmer i hvert fald to år, fordi vi vil se dem i pressede situationer. Vi vil se dem fulde, og vi vil se dem så fulde, at de ikke fatter noget som helst, fordi vi vil vide, hvordan de reagerer.

SKAL MAN DRIKKE ALKOHOL FOR AT BLIVE MEDLEM?

Nej, vi har flere medlemmer som ikke drikker. Nogle har valgt det frivilligt, fordi nogen har svært ved at styre deres aggressioner, når de drikker. Det er helt i orden, men så vil vi se dem pressede på andre parametre, fordi vi er nødt til at vide, hvad det er vi tager med. Så vi kan undgå, at en af os ender med at stå på et marked med tre prøvemedlemmer, som bliver idioter, når de drikker. Det er os som gruppe, som bagefter skal stå på mål, for det der sker.

SÅ I ER NØDT TIL AT VÆRE EKSKLUSIVE?

Vi er nødt til at være eksklusive, og vi er nødt til at have en høj standard. Vi skal kvalitetssikre de mennesker, som vi tager ind, og sikre at det er nogen, som kan gebærde sig, og som ikke gør sig uvenner med alle. Der er jo ikke nogen, der gider at være barnepige, så vi er nødt til at være sikre på, at folk kan klare tingene selv.

Vi har egentlig den mentalitet i vores gruppe, at hvis der er sket noget, så tag det med personen. Gå hen og få det ordnet. Lad være med at gå hjem og skriv en eller anden sur ting på Facebook! Gå hen og sig "Hey! Du stak mig pisse hårdt i maven, og du sagde ikke undskyld. Det er jeg megatræt af!" eller "Du var sygt nedern i dag." Få det ud! Men andre grupper er enormt topstyret, og er meget sådan "Hvis du har et problem med et af vores prøvemedlemmer, så skal det igennem vores formand eller jarl." Jeg kan ikke gå hen til jarlen og sige det, fordi jeg er ikke jarl, så jeg skal have fat i vores formand. I Skandinavien er man mere: orden det en til en. I de grupper, som er topstyret, skal det håndteres på en bestemt måde, og det er kun nogle mennesker, der kan sige noget.

Vi snakkede om det med mænd og kvinder. Der er nogle grupper, som ikke tillader kvinder. Det er ved at bløde op nu, men i mange år har nogle grupper ikke tilladt, at kvinder slåssede. De måtte godt være med som påhæng og lave mad – alt det klassiske, men de måtte ikke slås. I andre tilfælde så måtte de godt slås, men kun derhjemme til træninger, og ikke når man var i udlandet. Der er nogle meget mærkelige regler omkring, hvad kvinder må og ikke må. Jeg tror, at meget af det konservative kommer fra de polske og russiske grupper, der er det meget sort og hvidt. Hos nogle af de andre grupper

kommer det mere af en forfejlet omsorg. Det er megaærgeligt, men det er ved at bløde op nu.

FORANDRINGER I MILJØET

SÅ DU KAN MÆRKE, AT DER SKER FORANDRINGER I MILJØET?

Selvfølgelig gør der det, det rykker sig langsomt, men det er jo det med, at *old habits die hard*. Så der er nogle generationer, som måske lige skal luges lidt ud i, og så kommer det nok. Men vi mangler stadig, at en kvinde vinder en cirkel derude. Det er de store finalekampe, hvor de slår en mod en. Det er svært, fordi der er så mange, der så gerne vil vinde på Moesgaard, at det desværre af og til sker, at der er nogen, som lader ego komme over regler, eller ego komme over *sportsmanship*. Så kan det være lidt svært at slå folk ihjel, hvis de ikke er ærlige om, at de er ramt. Det sker desværre. Det er ærgeligt, men sådan er det. Men det mangler vi stadig at se ske. Jeg tror, det har rigtig meget at gøre, med en grundlæggende mentalitet. "Så vind! Hurra! Du er kongen!" Den der med mig, mig, mig, mig, er der måske ikke så mange kvinder, der har. Der er man lidt mere en holdspiller.

Det er omvendt ved linjekamp, som er når to hold står over for hinanden på to linjer. Her samarbejder man om at lave taktikker. Linjekamp er noget af det, som kvinder er allerbedst til, og de er langt hen ad vejen meget bedre til det end mænd, fordi de har overskud til at have et overblik. Det kommer til at lyde rigtig klamt og kønsstereotypet, men kvinder er bare bedre til at holde hovedet koldt, holde overblik og ikke blive "Jeg kan lige være helten, jeg kan lige vinde over dig". Der er kvinder mindre ego kæmpere, end mænd er. Så det er fedt at se. Det er mere som en god kvindehåndbold landsholdskamp, hvor der bliver kommunikeret rigtig godt, og alle gør, som de skal.

HVEM ER MEDLEM AF EN VIKINGEKAMPGRUPPE

SÅ DET GIVER EN GOD DYNAMIK, AT DER BÅDE ER MÆND OG KVINDER?

Pissefed dynamik. Det er vildt at opleve. Jeg har dyrket meget sport før, men hernede er vi ude over, at vi er på tværs af kønnene, er vi også på tværs af aldersgrupper. De yngste af vores folk er 18 år, og de ældste i vores gruppe er i nærheden af de 50 år. Vi har folk, der er arbejdsløse, førtidspensionister, studerende, gymnasieelever, håndværkere og akademikere. Vi har hele spektret, og det finder du sgu ikke i særlig mange andre fritidsinteresser, som jeg lige kan komme i tanke om; hvor alle kæmper under samme præmisser og dyrker sporten sammen. Så er man inddelt enten i niveau, alder, køn, vægtklasse eller hvad det nu er. Der er alle muligt parametre, som man kan skrue på for at gøre det fair. I det her er vi bare allesammen sammen, og fordi der er holdelementet, hvor vi skal være sammen. Særligt på vikingetræffet så er det jo Ask, der er sammen som et hold, hvor vi resten af året, er hinandens konkurrenter og vil gerne vinde over hinanden. Så man er jo både sig selv, og har nogle ambitioner, men man vil også noget for holdet og sørge for, at vi vinder. Det er en megafed dynamik. Det er også ret sjovt at se, at selvom man slås, og det er aggressivt og voldsomt, så er vi meget fysiske. Folk er meget krammere, folk er meget henne og give klap på skulderen. Det er meget afseksualiseret og fysisk kontakt, hvis det giver mening? Jeg tror, det har noget at gøre med, at vi laver noget, som er ret aggressivt, og derfor bekræfter man hinanden bagefter helt ubevidst kropssprogs mæssigt i, at alt er godt. Det giver en helt særlig venskabsdynamik og socialdynamik, at man hviler så meget i hinandens nærvær. Det er ret fedt!

FOR LIGE AT VENDE TILBAGE TIL DIN KÆRESTE: BOR HAN I AARHUS?

Ja, det gør han.

MEN HAN ER MED I DEN KØBENHAVNSKE GRUPPE?

Ja, Thomas er fra Sjælland. Han flyttede til Aarhus for at videreuddanne sig, også begyndte han at træne med os. Han var startet i københavnergruppen og er deres prøvemedlem, og havde lyst til at blive ved med at være der. Der bor andre i Aarhus, som også er fra den gruppe, som har jyske ægtefæller eller

kærester. Så træner de med os, de er ikke en gruppe i gruppen, men de er fra en anden gruppe. De er vores venner og er nogen, vi har taget ind og gjort til en del af vores fællesskab. Så Thomas bor herovre, men er egentlig i en anden gruppe.

Alle vores træninger er åbne. Det varierer fra gruppe til gruppe, nogen er helt lukkede, og det er kun gruppens medlemmer, der træner med. Vi har altid åbne træninger for andre grupper. Vi har bare den regel, at enten skal vi kende dig personligt, eller du skal være tilknyttet en kampgruppe, vi kender. Hvis du ikke er det, så forbeholder vi os retten til at se, om du er helt *loco* eller om du er ok at slås imod. Den har vi altid, hvis det er nogen, vi aldrig har slået imod.

HAR I TIT FOLK FRA ANDRE GRUPPER, DER DELTAGER I JERES TRÆNING?

Til hver eneste træning. Nu har vi jo så min kæreste, Thomas og en anden Thomas, som begge to er fra københavnergruppen. Vi har også Mogens, som er fra Hobro. Vi har lige optaget et medlem, som startede i gruppen i Hobro, men som så flyttede til Aarhus og har trænet med os så længe, at hun til sidst følte, at det var mere her, end det var i Hobro. Så tog vi hende ind. Nogle gange er vi også så heldige, at vi har udenlandske gæster, fordi der er folk på besøg i Aarhus, som rejser rundt efter vikingetræning. Vi har næsten lige haft vores yndlings texaner på besøg, som var her i en uges tid og slåssede med. Han synes, der var kort til alt, så han var rundt og træne med næsten alle grupperne. Han tog en træning hver dag. Faktisk i alle større byer, i hvert fald i alle købstæder i Danmark, er der en vikingegruppe. Det er vokset herhjemme. Vi ser mange grupper, som er blevet splittet, og er blevet til flere små grupper, men vi ser også mange nye små grupper, der opstår rundt omkring. Det er megafedt, fordi det giver noget nyt blod, ny regler og nye vaner. I stedet for, at det altid er de gamle meget konsoliderede grupper, der lukker folk ind i det.

DEN FØRSTE VIKINGEKAMPGRUPPE

AARHUS VAR DEN FØRSTE BY I DANMARK, SOM HAVDE EN VIKINGEGRUPPE. HVORFOR?

På grund af Moesgaard.

Ellen, som er medstifter af Ask, startede med at komme på Moesgaard i 1977 som præ-teenager med nogle af sine forældres venner, som havde islandske

heste. De skulle med der ud at ride. Der var ikke krigere i starten. Så hun er startet derude på hesteryg. Lige pludselig dukkede de her vikinger op i 1980'erne, så tænkte Ellen "Fuck det ser fedt ud! Det vil jeg også!". Så var der nogle af de der hestepiger, der lærte at slås. Det bredte sig lidt, og nogle af håndværkerne begyndte også at slås. Så prøvede man at stifte nogle grupper, og havde lidt svært ved at finde ud af det, fordi det var håndværket, som var stærkt herhjemme. Det med at slås var lidt noget folk så som noget, der var sjovt, men det er ikke noget, vi gider gøre så meget ud af. Så det endte med at Brimir, som er den ældste danske håndværksgruppe, splittede op og ud af Brimir kom Ask som er decideret kamp. Hun er startet med at slås, fordi hun så det på Moesgaard. På den måde kan man godt sige, at vikingetræffet på Moesgaard har været afgørende for kampscenen i Danmark, hvert fald at den er så gammel i Danmark.

TRADITIONER, SOM ER FORBUNDET MED VIKINGER, ER PÅ GRUND AF MOESGAARD?

Ja, det er den jo. Det er sjovt at se, at der ikke er nogen kampgruppe i Jelling. Det er lidt skægt, når man tænker over det, fordi hvis der skulle være et sted, så er det i Jelling. Det er eddermame en by, der altid har haft en synlig vikingefortid. Det har vi ikke i Aarhus, men vi har haft visheden om, at det engang hed ARoS, men det er ikke noget man lægger mærke til, når man går rundt, hvis ikke man ved det. Men så har vi altid haft Moesgaard, også har vi haft Moesgaard vikingetræf i 40 år. Det har alt at gøre med det.

SÅ DET HAR MERE MED MOESGAARD AT GØRE, END DET HAR NOGET MED AARHUS AT GØRE?

Bestemt. Hvis det havde været Trelleborg, der havde haft træf siden 1977, så tror jeg, at vi havde set de første kampgrupper på Sjælland. Det skal siges, at da Ellen og de andre stifter Ask i 1992, så går der to år så kommer Ulfhednir den københavnske gruppe, fordi der også er en masse fra Sjælland, som gerne ville være med til at slås. Det går dog ikke at være med i en gruppe i Aarhus, for så kan du ikke træne. Så lavede man selv en gruppe. Der var på det tidspunkt allerede engelske grupper, den ældste hedder Vallah. Det var de allerførste, som var som en gruppe.

DEM FRA UDLANDET, HVOR STAMMER DERES INTERESSE FRA?

Altså Valhalla er i England den ældste, og den er cirka 10-15 år ældre end i Danmark. Der udsprang det af, tror jeg, at man i 1960'erne og 1970'erne gerne måtte være lidt alternativ, og det måtte gerne være *old school* og hjemmelavet. Så kom de allerførste dokumentarer om vikingetid på BBC i slut 1970'erne, og fra det, tror jeg bare, folk blev inspireret. Jeg mener, at den første gruppe hed Time Bandits. Sådant lidt tidsrejsende. De kom med én, der hed Poul The Hammer til Moesgaard, som var deres Jarl. Så kom de med noget megahjemmebanket vikingegear med nitter over det hele og med lammeskind på benene. De lignede sådan nogle bersærkere, det så megaspøjst ud. Jeg har interviewet mange af dem, der startede ude på Moesgaard, de synes, det var fedt, at der kom folk, der selv synes, de var vikinger, og at de havde vikingetøj på. Men mange kiggede på det og tænkte "Det kan vi sgu godt gøre bedre." Så begyndte man lige pludselig at ringe rundt til fx museet i Viborg og sige "I har lige udgravet noget, hvor der var en sko. Gider du lave en tegning af den?" Så fik du en tegning af en vikingesko, og så gik man hjem og lavede den. Folk begyndte at tage det mere over i, at så skal det også være rigtigt og være fundsbaseret og dermed autentisk.

Det er blevet et lidt udvandet begreb, men det skulle ligne noget, der var rigtigt i stedet for bare at være en hjelm med horn på. Der blev i Danmark og Sverige mere fokuseret på, at det skulle være korrekt. Det tror jeg var fordi, der var akademikere i de grupper, som begyndte at interessere sig for det, og folk som måske bare havde mere overskud til at sætte sig ind i kilder. Hvor det meget i England var folk fra arbejderbaggrund, som havde det som en fritidsinteresse, og som synes, det var fedt at slås. Men det var måske ikke folk, der synes, det var vanvittigt interessant at sætte sig ind i, hvad der blevet udgravet rundt omkring.

DE VAR IKKE NØDVENDIGVIS INTERESSERET I AT VÆRE HISTORISKE?

Nej, lige præcis. Det har gennemgående været meget typisk for de Skandinaviske grupper, at der er rigtig mange akademikere med. Det har egentlig ikke været mønstret i mange af de udenlandske grupper, men det er det begyndt at blive. Det veksler meget.

Sverige er det land i Skandinavien, der har de ældste grupper og så derefter Ask. Det er nok fordi, man har fortiden så tæt på.

ANEKDOTER FRA ET LIV SOM VIKING

HAR DU EN SÆRLIG ANEKDOTE FRA TRÆFFET, SOM HAR GJORT INDTRYK?

Det er svært at sige. Generelt at komme ind i det her miljø, og særligt også at komme med på Moesgaard første gang og særligt at komme med på Moesgaard som en del af krigerne. Man står med den følelse af, at man er kommet for sent til en pissegod fest, som bare har banket løs i alt for mange timer, og man er bange for, at den snart slutter. Den følelse kan man godt have i forhold til "Fuck! Hvorfor startede jeg ikke her, da jeg blev 18!? Hvorfor vidste jeg ikke noget om det her?!" Fordi folk har de vildeste historier og de fedeste anekdoter. Jeg tror, en af de store oplevelser jeg har haft, udover at blive medlem i Ask, var da jeg, som prøvemedlem kom med til Dublin. De havde 1000-års jubilæum for slaget ved Clontarf, som stod i Dublin. Det var en vikingekonge mod en lokal høvding. Det er meget modsat det, vi laver i Ask, som er konkurrencekamp. Det var sådan en: I er de hvide, I er de røde, og I skal vinde. Så var der en *speaker*, der fortalte hvad der skete.

Det var *scripted*, alt var aftalt. Det er ikke særlig sjovt. Det er sjovt for dem, der er rigtig gode til at spille teater – fx. dem der har en baggrund i rollespil, det har jeg ikke. Jeg synes, det er tonser akavet at skulle spille en rolle, det har jeg det virkelig dårligt med, fordi jeg føler, at jeg er ringe til det. Det giver en anden distance til det, og det gør, at man lægger mærke til alt mulig andet, for når vi slås, så er det meget intenst. Men det var ret vildt at komme over og være med til at genopføre et 1000-års jubilæum.

Det tiltrak lige så mange turister, som de gør til Moesgaard, så der var altså 35.000 en af dagene. Vi slåssede på næsten sådan en fodboldbane, som var hegnet ind. Så var der bare sort af mennesker udenom. Der er sådan et ret fedt foto taget oppe fra, hvor man bare kan se den her menneskemængde, der står rundt om den her firkant. Det ligner vi ikke er nogen, og vi var 300, men det ligner vi var fem, fordi der bare var så mange.

Det var i alle aviserne derovre, og alt var bare viking. Det var en mærkelig

blanding af viking og Palles Tivoli, med en scene hvor der var nogle dårlige popsangere der sang, børnekonkurrencer, popkorn, candyfloss og en vikingelejr. Det var den første ind under huden oplevelse af, hvad det er for noget. De havde stillet nogle kæmpestore tipier op, hvor man kunne være 30-40 mennesker i. Der havde de koblet tre af dem sammen, og der havde de så en bar. Hver aften havde vi vores egen vikingefest i den her store park, som var helt tom om aftenen, der var kun vikinger. Det var stjerneklart og vi havde bål uden for, også var der en mega fest inden for. Det var helt vildt at prøve, alle var dine venner, og alle var der med en positiv attitude og indgangsvinkel. Det var en ret stor oplevelse, men det var nok også, fordi det var så tidligt i min tid som viking. Men det vildeste var at blive optaget som medlem i Ask. Det er ikke noget, man tager for givet. Det er noget som kræver, at alle dem, som sidder derinde, gerne vil have mig med. Samtidig kræver det, at man kan klare den prøve, som bliver sat for en. Det oplever man ikke i meget andet nu til dags, at man har riter.

MYSTERIEKULT

DET ER DECIDERET RITUALISERET?

Det er voldsomt på mange måder

ER DET NOGET, MAN SOM UDEFRA STÅENDE KAN FÅ LOV TIL AT SE?

Nej, det er hemmeligt, hvad der sker. Der er ikke andre end os, der ved det eller folk, der er inviteret til at være med. Det er noget helt særligt, for det er noget, man har medlemmerne sammen. Alles oplevelse er forskellig.

Det prøver man ikke særlig mange steder at skulle igennem et overgangsritual. At gå fra at være i en periferstatus til at være en del af kernen, hvor man har al indsigten og ved det hele. Det gør det fedt, at man ikke bare får en lammer, og så er man med. Der er lidt mere omkring det, der er noget at stræbe efter.

AARHUS OG UDLANDET

HAR DU BOET ANDRE STEDER I AARHUS?

Jeg har boet i Frankrig og i Irland.

HVORDAN SYNES DU AARHUS ADSKILLER SIG FRA DE STEDER?

Jeg elsker Aarhus, men jeg synes også, at Aarhus er meget lille. Jeg synes, at Aarhus er meget rolig, der er meget lidt larm mennesker imellem. Jeg har prøvet at bo i Belfast – bevarer der er ro på nu i forhold til hvad der var i 1980'erne, men der var en anden tænding i byen. Man kunne mærke, at der boede nogle mennesker, som havde nogle ting, som betød noget for dem. De havde nogle ting, som var vigtige, og som var en del af deres hverdag og deres identitet. Du var ikke bare for Belfast, du var også enten for eller imod britisk kontrol. Det var vildt at prøve at være i en by med tænding. Om lørdagen gik du sgu til demonstration, fordi der var noget at demonstrere for. Du blev vækket om natten, fordi du kunne høre helikoptere, og lyskeglerne kom ind af vinduet, og du kunne høre sirener, fordi der var optøjer et eller andet sted. På den måde synes jeg at Aarhus er enorm rolig og nogle gange lidt kedelig, men også rigtig hyggelig. Men jeg har det ikke sådan med Aarhus, at det er her, jeg SKAL bo. Det har nok også noget at gøre med, at man lige er færdiguddannet, man vil også bare gerne ud at have job, og så skal det nok gå uanset, hvor man ryger hen. Aarhus kan noget særligt, men måske er det svært at få øje på, når man er så meget i det, så det er nok nemmere at se ude fra.

FØLER DU, AT DER HAR VÆRET EN UDVIKLING I AARHUS IGENNEM DIT LIV?

Jeg tror ikke, at Aarhus har udviklet sig lige så meget, som jeg har. Man oplever og bruger byen forskelligt alt efter hvilken aldersgruppe, man er i, og hvor du er henne i dit liv. Som folkeskoleelev var det vildt nok bare at tage bussen ind til Aarhus en eftermiddag og gå rundt og kigge. I gymnasiet blev det lidt mere, at man begyndte at gå lidt på bar og udforske nattelivet. Som studerende er man jo ... Det kan godt være, man er i Aarhus, men du er jo ikke i Aarhus, du er på universitetet. Det er der du studerer, fester og der du hænger ud, når du har tømmermænd. Jeg boede endda på Parkkollegierne i fire år. Man har fuldstændig skyklapper på. Jeg var aldrig nede i midtbyen, kun når jeg skulle på arbejde, så var jeg lige dernede. Når man så kører rundt nu her og er ude af det

igen, så er det mærkeligt at være ude fra universitetet, når det har været ens liv i seks år, ens totale liv i seks år. Det er hyggeligt at køre forbi universitetsbygninger og vide, at derinde er der alle de kulturer og alle de miljøer, som bare kører videre og som tager nye ind. Men man er selv et andet sted og man er lidt uden for. Det synes jeg, er det hyggelige ved Aarhus, at man ved, at der er de der subkulturer og grupperinger, som lever og brænder videre, selvom man selv er et andet sted henne. Det er også noget, som gør det svært særligt som eks-studerende at blive ved med at have en tilknytning til byen, fordi man føler, man bare går forbi deroppe og er sådan: *Hello from the outside*. Men alle ens studiekammerater er også videre, og det hele er noget andet, så det var på lånt tid. Det var lidt, som da man flyttede hjemme fra, så skulle man klare sig selv. Det er lidt det samme som at være færdig på uni. Man er ikke længere en del af det, og man skal finde sig selv igen og finde ud af, hvem er man, når man ikke er studerende. For det er fandme også vildt at bruge fem-seks år på det, og så lige pludselig skal man ud at finde ud af, hvordan man er som jobmenneske.

KAN AARHUS RUMME DIG SOM JOBMENNESKE?

Lige nu kan Moesgaard, og det er jeg rigtig glad for. Det kunne også være lækkert, hvis de hen ad vejen også kunne det. Det tænker jeg, at Aarhus sagtens kan, men ellers er Aarhus en nem by at flytte til og fra. Jeg har ikke en idé om, at det SKAL være Aarhus, eller det SKAL være København. Jeg tror altid, at jeg har været meget tilfreds. Jeg var ikke en af dem i gymnasiet, der havde det sådan, at mit liv først startede, når jeg flyttede til København. Dem var der virkelig nogen af, de skulle bare væk fra Tilst, så skulle de til den store by og lægge alt andet bag sig.

KULTURHOVEDSTAD OG AARHUSIANERE 2017

Jeg synes, jeg savner at se, at det er kulturår. Jeg synes ikke, at jeg kan se det i gadebilledet. Jeg har været i storbyer rundt omkring i verden, som ikke har haft kulturår, hvor der har været væsentlig mere gang i den for masserne. Jeg synes, der har været mange arrangementer, som er betalingsarrangementer, og som

er for dem, der gider lægge en entré – eller kan lægge en entré. Det synes jeg er ærgerligt. Jeg synes, det er skuffende indtil videre, og der må jeg erklære mig enig med hende, der laver AnneMad. Hun skrev en rigtig fin kronik om, at det var lidt svært at se, når man bare gik en tur i Aarhus, at det faktisk er kulturår, fordi der er meget af det, der er indenfor og bag nogle billetter.

SÅ DU SYNES IKKE, DET HENVENDER SIG TIL ALLE?

Det synes jeg ikke, det gør lige nu, men jeg tror, det har noget at gøre med vejret. Jeg håber, det har noget at gøre med, at man samler sammen og tænker her i sommerferien, når det bliver godt vejr, så skal den bare have fuld udblæsning. Men jeg må indrømme at, når man ved hvor mange millioner, de har fået til det, og hvor mange penge der er fordelt ud på ugerne. Jeg ved godt, at det ikke er sådan, de bruger pengene. Nu har de lavet noget fedt nede i Mindeparken, som fik nogle op af stolene. Men ellers så synes jeg sgu godt nok, at det er meget som det plejer.

ER DET FOLKELIGT NOK?

Det synes jeg jo ikke, at det er. Hvis det var folkeligt, så ville det være til at se i gadebilledet, så er det for alle. Fordi Aarhus er en universitetsby, så er her eddermame mange mennesker, som lever på et lille budget. Dem er der også uden for universitetet. Så det savner jeg, at du kan tage alle dine fire børn med, uden at du skal leve af havregryn resten af måneden.

Jeg har mest set Røde Orm, som godt nok ikke er et tiltag af Aarhus Kommune, men som er her, fordi det er kulturby, og det synes jeg er meget fedt. Men igen høj entré pris, det er sgu ikke for alle. Nu har vi lige haft gadefest hernede, men det er der jo, fordi det er Godsbanen. Det har ikke en skid at gøre med, at det er kulturår. Det er jo bare, fordi vi godt kan lide fester og godt kan lide at komme hinanden ved. Der har stået en kæmpe scene lige her, hvor vi sidder, for to dage siden, så bygger man den og så piller man den ned, fordi det kan man, fordi folk gider. Det initiativ mangler jeg lidt at se, jeg synes måske, det lugter lidt af, at man har købt nogle acts ind, som er meget etableret og, som er meget oppe i musikhuset eller på ARoS.

DU TRÆNGER TIL, AT DER DUKKER EN SCENE OP ET ELLER ANDET STED?

Ja, lige præcis! At man siger: Nu samler vi sgu alle produktionsskolerne, fordi det er kulturår. Kom vi bygger en scene. Vi gør et eller andet – vi sætter et fedt lydanlæg op og en DJ. Jeg var nede og se de der billeder nede på Domkirken, det var megafedt. Og det var faktisk en gratis ting, og det synes jeg var vildt. Men det var igen også at samarbejde mellem forskellige uddannelser, der havde lavet noget megafedt. Så ville jeg nok være lidt mere herinde, nu er jeg rykket uden for byen igen.

LAD OS SLUTTE AF MED SPØRGSMÅLET: HVORDAN DEFINERE DU EN AARHUSIANER?

Jeg tror, det er en, der er god til at tage det lidt roligt. Jeg tror, en aarhusianer er en, der hellere vil drikke en kold fadøl og læne sig lidt tilbage, end det er en, der gider stå nede på Rådhuspladsen og råbe og skriger over et eller andet. Det er ikke, at folk ikke er engageret, men man er måske lidt mere, at det må godt være lidt afslappende og hyggeligt. Det må godt være sådan lidt jysk. Ingen grund til at være hidsig. Det er nok meget aarhusiansk at tage den lidt med ro og få det bedste ud af det.